

Universitätsbibliothek Paderborn

Qvæstiones Morales Selectiores De Lege Interna Et Externa

discussæ, ac Resolutæ, & in duos Libros divisæ, In quibus, propositis casibus, prima quædam principia, ad plurimas alias Qvæstiones similes resolvendas perutilia, subinde examinantur

De Lege Externa

Beati, Gabriele

Augustæ Vindellicorum, 1729

VD18 80376800

32 An lex irregularitatis compræhendat eum, qui alium ad defensionem libertatis, ac bonorum occidit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39888

QVAESTIO XXXII.

An Lex irregularitatis comprehendat eum, qui alium ad defensionem libertatis, ac bonorum occidit.

C A S V S.

EPISCOPVS quidam à Saracenis captus, vt libertatem, ac sua bona defenderet, aliquot ex illis interfecit; Quæritur: Virum in irregularitatem inciderit.

S V M M A R I V M.

- 2 Episcopus ad libertatis defensionem occidens irregularitatem euasisse non videtur.
- 3 A iure excipitur solum occisio ad vitæ defensionem.
- 4 Ad furtum impediendum furem occidere non licet.
- 5 A iure Latronis occisioni irregularitas imponitur.
- 6 Non tamen ex delicto, sed ex defectu lenitatis.
- 7 Et ab hac milites non excusantur.
- 8 Irregularitatem tamen non contraxit.
- 9 A iure expressè eximitur.
- 10 Nec ad libertatis defensionem occidendo peccauit.
- 11 In iure non excluditur defensio libertatis.
- 12 Cur fur nocturnus occidi possit, non diurnus.
- 13 Ob vanum timorem occidens meritò à iure declaratur irregularis.
- 14 Irregularis ex defectu lenitatis à solis publicis iustitiæ ministris incurritur.

15 In omnibus casibus, in quibus Aggressorem occidere licitum est, irregularitas non incurritur.

R A T I O N E S D U B I T A N D I.

Quamuis irregularitas non se extendat ad homicidium, ad propriæ vitæ defensionem commissum, est tamen Quæstio; an se extendat ad homicidium commissum pro defensione propriæ libertatis, ac bonorum; multi enim primum concedentes hoc negarunt, & ideo Episcopum irregularitatem contraxisse putarunt. Vt Molina tract. 2. disp. 72. nu. 3. Reginaldus lib. 30. num. 107. Nauarrus cap. 15. n. 4. & cap. 27. num. 218. Auila par. 7. disp. 5. sect. 3. dub. 2. Salon. 2. 2. quest. 64. art. 8. controu. 2. Layman lib. 3. sect. 5. tract. 3. pun. 3. cap. 9. assert. 4. Henricus lib. 14. cap. 11. num. 3.

Primò: Quia in Clement. Si furiosus, excipitur ab irregularitate solum occidens ad defensionem propriæ vitæ, non verò

RESOLUTIO.

verò ad defensionem libertatis, aut bonorum temporalium; Cum ergo Episcopus occiderit non ad defensionem vitæ, sed libertatis, videtur ab irregularitate non eximi.

4 Secundò: Quia *cap. Si perfodiens. de homicid.* Fur nocturnus licetè potest interfici, secus verò diurnus, quia de hoc constare potest, quod ad furandum, non verò ad occidendum venerit. Ergo pro furto impediendo non licet furem occidere, & consequenter eum occidens irregularitatem incurrit.

5 Tertio: Quia in *cap. Suscepimus. de homicid.* Clerico latronem furantem occidenti, irregularitas imponitur, quia magis expediebat rerum Iustinere iacturam, quam pro rebus transitoriis conservandis, in alios tam acriter exardescere, sed idem dici potest de libertate, fama, ac similibus. Ergo occidens alium ad hæc conservanda ab irregularitate non excusatur.

6 Quarto: Quia Irregularitas ad iustam rerum temporalium defensionem contracta, non est irregularitas ex delicto, sed ex defectu lenitatis; deficit enim à representatione mansuetudinis Christi, qui se & sua pro aliorum salute obtulit; Hæc autem incurri potest sine vllà culpa, imò etiam cum meritò, vt cum incurritur à Iudice propter iustam sententiam mortis in Reum.

7 Quintò: Quia, si propriæ libertatis, ac bonorum defensio sufficeret ad Occisorem ab irregularitate excusandum, excusaretur etiam Consulens, & tali occisioni Cooperans, sicque excusari possent milites in bello defensiuo propria manu occidentes, quod tamen est contra *C. petito: de homic.*

Respondetur tamen, Episcopum Saracenos eo modo occidendo, irregularitatem non contraxisse. *Suarez tom. 5. disp. 46. sect. 6. n. 4. Lessius lib. 2. cap. 9. dub. 11. num. 73. Coninch. disp. 18. du. 9. num. 80. Filliuc. tract. 20. cap. 5. quest. 6. num. 146. Sarrus lib. 6. cap. 17. num. 22. P. Nauarr. lib. 2. de rest. par. 3. disp. 4. num. 417. Bonac. de cens. disp. 7. qu. 4. pun. 6. num. 10. & alii communiter.*

Primò: Quia ita habetur expressè in *cap. Quiate. d. 50.* Ibi enim Episcopus, de quo in casu ab Urbano II. ab irregularitate eximitur, quia non sua sponte Saracenos occidit, sed pro libertate defendenda. Ergo pro libertate defendenda licita est occisio sine vllò irregularitatis periculo,

Secundò: Quia propter occisionem alterius ad defensionem famæ, libertatis, vel bonorum factam nulla incurri potest irregularitas; Omnis enim irregularitas, quæ propter homicidium incurritur, vel oritur ex delicto, vel ex defectu lenitatis. Occidens autem alterum ad iustam suæ libertatis, vel bonorum defensionem, neutram incurrit potest. Non ortam ex delicto, quia ipse sic occidendo, non peccat; Neque ortam ex defectu lenitatis, quia hæc est imposta solum auctoritate publica occidentibus aut mutilantibus, non verò hoc facientibus auctoritate priuata; Qui autem alium ad propriæ libertatis defensionem occidit, illum occidit auctoritate non publica, sed priuata. Cum ergo neutram irregularitatem incurrit, nullam absolutè incurrit.

V 3 OBIE-

OBIECTIONVM SOLVTIO.

- 11** **N**equè obstant rationes in contrarium; Ad primam enim respondetur. In dicta Clementina, ita includi defensionem propriæ vitæ, ut tamen non excludatur etiam defensio famæ, libertatis ac bonorum; sicut in omnium sententia non excluditur defensio à mutilatione, vel vulnere non lethali; quæ tamen ab omnibus admittitur, ut excusatio legitima ab irregularitate incurrenda.
- 12** Ad secundam respondetur: Latronem nocturnum regulariter occidi posse; tum quia non constat, an sine occasione furtum impediri possit; tum quia non constat, an venerit ad furandum solum, an verò etiam ad occidendum, quæ non militant in fure diurno; de hoc enim statim cognoscitur, an sine proprio periculo impediri possit à furto.
- 13** Ad tertiam respondetur: Meritò ibi Clericum declarari irregularem; ob vanum enim timorem occidit latrones, quos iam ligatos habebat, & in vindictam furti iam recuperati, qui affectus vindictæ indicatur verbo illo exardescere; ibi ergo defensio non erat necessaria, ideoque occiso meritò irregularitate punitur.

Ad quartam & quintam Respondetur: Hanc irregularitatem imponi, non solum ex defectu lenitatis, sed etiam ex delicto; quia irregularitas ex solo defectu lenitatis contrahitur solum à iustitiæ ministris, vel à militibus, cum hi etiam operentur tunc, ut sui Principis ministri. Si autem hæc irregularitas non contrahitur ab Occidentibus, multò minùs contrahetur à Consulentibus, aut Mandantibus; sicut enim Occidentales non peccant, ita nec Mandantes, aut Consulentes. Hæc autem irregularitas sine peccato ac delicto contrahi non potest, ut dictum est. 14

COROLLARIVM.

Colligitur ex dictis: In illis omnibus casibus, in quibus licitum est, iniustum aggressorem occidere; hanc irregularitatem non incurri, quia incurri non potest, nisi ex delicto. Vnde, cum concedatur communiter, ad defensionem Patriæ, bonorumque communium, propriæ Ecclesiæ, consanguineorum, imò etiam extraneorum innocentium, licitum esse, iniustum aggressorem seu inuasorem occidere; in his omnibus casibus nulla irregularitas incurretur. 15

